

Juridiska avdelningen/KH

31.8.1981

Opastinsilta 7 00520 HELSINKI
Sematörbron HELSINGFORS 52

Puhelin 1511
Telefon

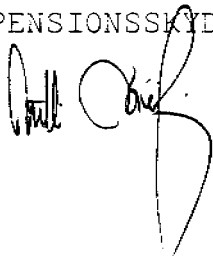
Till arbetspensionsanstalterna

DEN NORDISKA KONVENTIONEN OM SOCIAL TRYGGHET

Den mellan de nordiska länderna gällande konventionen från år 1955 om social trygghet har justerats ett flertal gånger under årens lopp. Dessa partiella ändringar har gjort konventionen svårtolkad och oenhetlig. Av denna orsak och för att förenhetliga konventionens bestämmelser med de principer som tillämpas i internationella socialtrygghetskonventioner av senare datum, har den nordiska konventionen om social trygghet i sin helhet omarbetats.

Den nya konventionen ratificerades vid presidentfördragningen 20.8.1981 och den träder i kraft 1.1.1982. Redogörelse för innehållet i konventionen och för de praktiska frågorna om dess verkställande ges i ett senare cirkulär.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

BILAGA

Den svenska konventionstexten

NORDISK KONVENTION OM SOCIAL TRYGGHET

Regeringarna i Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge,

som anser att nordiska medborgare som arbetar eller vistas i ett annat nordiskt land än sitt eget skall ges samma sociala trygghet som det landets medborgare,

som konstaterar att de nordiska ländernas lagstiftningar i stor utsträckning garanterar sådan likställighet,

som dock anser att det på vissa områden finns behov av utfyllande regler, dels för att ge ett tillfredsställande skydd åt dem som arbetar eller vistas i annat land än hemlandet, dels för att samordna de olika ländernas lagstiftningar,

som finner att 1955 års nordiska konvention om social trygghet varit av stor betydelse i dessa avseenden men med hänsyn till utvecklingen nu bör ersättas med nya regler,

har överenskommit om att sluta en ny nordisk konvention om social trygghet med nedan angivna lydelse:

AVDELNING I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

I denna konvention avses med uttrycken

- a) "nordiskt land"
vart och ett av de fördragsslutande länderna;
- b) "nordisk medborgare"
medborgare i ett nordiskt land;

- c) "lagstiftning"
 lagar, förordningar och andra författningar rörande de i artikel 2 första stycket angivna grenarna av social trygghet; dock ej i den mån därigenom regleras förhållandena mellan å ena sidan ett eller flera nordiska länder och å andra sidan ett eller flera länder utanför Norden;
- d) "behörig myndighet"
 i Danmark
 socialministeriet,
 i Finland
 social- och hälsovårdsministeriet,
 i Island
 hälsovårds- och socialförsäkringsministeriet,
 i Norge
 socialdepartementet,
 i Sverige
 regeringen
 eller myndighet som nämnda myndigheter förordnar;
- e) "inrättning"
 myndighet eller institution som tillhandahåller en förmån;
- f) "vårdförmån"
 dels kostnadsfrihet, kostnadsnedsättning eller kostnadsersättning för sjukvård, däri inbegripet tandvård, havandeskapsvård, förlossningsvård, läkemedel, proteser och andra hjälpmedel, dels ersättning för resor som företages i samband med sjukvård som nu sagts;
- g) "dagpenning"
 kontantförmån som beräknas för dag eller vecka och som utgår vid sjukdom eller föräldraskap;
- h) "grundpension"
 allmän pension som icke beräknas på grundval av fullgjorda sysselsättningsperioder, tidigare förvärvsinkomst eller erlagda avgifter, samt tilläggsförmåner till sådan pension;

- i) "tilläggs pension"

allmän pension, som beräknas på grundval av fullgjorda sysselsättningsperioder, tidigare förvärvsinkomst eller erlagda avgifter, samt tilläggsförmåner till sådan pension;
- j) "avgift"

avgift för år eller annan bestämd tid, från person som omfattas av denna konvention eller hans arbetsgivare, för finansiering av förmåner som avses i denna konvention;
- k) "bosatt"

att någon är bosatt i ett land enligt landets folkbokföring, om ej särskilda skäl föranleder annat.

Artikel 2

1. Denna konvention är tillämplig på all i de nordiska länderna vid varje tillfälle gällande lagstiftning avseende följande grenar av det sociala trygghetssystemet:
 - a) förmåner vid sjukdom och föräldraskap
 - b) förmåner vid invaliditet, ålderdom och dödsfall
 - c) förmåner vid arbetsskada
 - d) förmåner vid arbetslöshet
 - e) allmänna kontantförmåner för barn
 - f) social omvårdnad.
2. Vid ratifikationen av denna konvention skall varje nordiskt land ge in en förteckning över den lagstiftning som reglerar de i första stycket nämnda grenarna av social trygghet. Därefter skall varje land årligen före februari månads utgång till det danska utrikesministeriet anmäla de ändringar i förteckningen som föranleds av lagstiftning som antagits under föregående kalenderår.

3. I bilaga till denna konvention finns särskilda bestämmelser för varje land rörande tillämpningen av konventionen i vissa fall.

Artikel 3

Denna konvention är tillämplig på

- a) nordiska medborgare,
- b) flyktingar som avses i artikel 1 av konventionen den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning och protokoll den 31 januari 1967 till nämnda konvention,
- c) statslösa som avses i artikel 1 av konventionen den 28 september 1954 om statslösa personers rättsliga ställning,
- d) andra personer som är eller har varit omfattade av lagstiftningen i ett nordiskt land,
- e) personer som härleder sin rätt från någon under a)-d) nämnd person.

Artikel 4

Vid tillämpning av lagstiftningen i ett nordiskt land likställs, såvitt ej annat följer av bestämmelserna i avdelning III av denna konvention, medborgare i annat nordiskt land med landets egna medborgare.

Artikel 5

När enligt ett nordiskt lands lagstiftning en förmån inskränks om den sammanträffar med andra förmåner, skall detta kunna tillämpas även när den sammanträffar med motsvarande förmåner som utgår enligt ett annat nordiskt lands lagstiftning.

AVDELNING II

Bestämmelser om tillämplig lagstiftning

Artikel 6

1. Den som är bosatt i ett nordiskt land skall, i den mån ej annat följer av annan bestämmelse i denna avdelning, omfattas av lagstiftningen i bosättningslandet.
2. En nordisk medborgare som är anställd ombord på ett fartyg som för ett nordiskt lands flagga skall anses bosatt och anställd i det land vars flagga fartyget för.
3. Uthyres ett fartyg, som för ett nordiskt lands flagga, i huvudsak obemannat till en redare i annat nordiskt land, skall bestämmelsen i andra stycket gälla endast den som är anställd hos fartygets ägare eller någon som denne anlitar. En nordisk medborgare, som anställs ombord av redaren eller någon som denne anlitar, anses bosatt och anställd i sistnämnda land.

Artikel 7

1. Den som är anställd för arbete i ett annat nordiskt land än det där han är bosatt skall med avseende på detta arbete omfattas av lagstiftningen i sysselsättningslandet i fråga om rätt till förmåner som är beroende av förvärvsarbete eller inkomst av sådant arbete.
2. Den som är anställd för arbete i två eller flera nordiska länder skall anses sysselsatt där arbetsgivaren är bosatt eller företaget har sitt säte.
3. Den som tillhör den resande personalen vid flyg- eller landtransportföretag skall anses sysselsatt där han har sin fasta stationeringsort.

4. Som arbete i ett nordiskt land räknas även arbete med undersökning och utvinning av naturtillgångar på detta lands kontinentalsockel sådan denna bestäms i Genèvekonventionen den 29 april 1958 om kontinentalsockeln.

Artikel 8

1. Utsänder en arbetsgivare en arbetstagare från ett nordiskt land till ett annat nordiskt land för att där för arbetsgivarens räkning utföra ett arbete som beräknas pågå högst tolv månader, skall han i fråga om rätt till förmåner som avses i artikel 7 fortfarande omfattas av det förstnämnda landets lagstiftning.
2. Om arbetet i det land till vilket arbetstagare utsänts pågår längre tid än beräknat och mer än tolv månader, kan vad i första stycket sägs fortsätta att gälla till dess arbetet slutförs, förutsatt att behöriga myndigheter i de berörda länderna lämnar medgivande härtill.
3. Vid tillämpning av bestämmelserna i denna artikel skall vad som sägs i artikel 7 fjärde stycket gälla.

Artikel 9

Denna konvention berör icke de bestämmelser i Wienkonventionen den 18 april 1961 om diplomatiska förbindelser och Wienkonventionen den 24 april 1963 om konsulära förbindelser, som hänför sig till den i artikel 2 första stycket angivna lagstiftningen. Beträffande rätt till vårdförmåner stadgas särskilt i avdelning III, kapitel 1.

Artikel 10

Avgifter för förmåner som regleras genom denna konvention skall erläggas i det land vars lagstiftning gäller i fråga om rätt till förmåner som är beroende av förvärvsarbete eller inkomst av sådant arbete. Sådana avgifter får ej tas ut i annat land.

Artikel 11

Två eller flera nordiska länders behöriga myndigheter kan för särskilda persongrupper eller personer överenskomma om undantag från bestämmelserna i denna avdelning. Underrättelse om sådan överenskommelse skall tillställas det danska utrikesministeriet, som i sin tur har att underrätta de behöriga myndigheterna i de länder som ej deltagit i överenskommelsen.

AVDELNING III

Särskilda bestämmelser om rätt till förmånerKapitel 1. Förmåner vid sjukdom och föräldraskap

Artikel 12

1. Den som flyttar från ett nordiskt land till ett annat äger för rätt till förmåner vid sjukdom och föräldraskap i inflyttningslandet åberopa förhållanden under tid då han varit omfattad av lagstiftningen i utflyttningslandet. Vid beviljande av förmåner i inflyttningslandet skall hänsyn tas till förmåner som utgått i utflyttningslandet.
2. Rätt till förmån enligt denna artikel föreligger även för sjukdom, havandeskap eller födsel som inträffat före bosättningen i inflyttningslandet. Denna konvention skall dock ej medföra rätt till förmån om avsikten med flyttningen till ett land kan antas vara att där ernålla sådan förmån.
3. Om det vid flyttningen utgår dagpenning från utflyttningslandet skall fortsatt dagpenning utbetalas från inflyttningslandet enligt detta lands lagstiftning. När så erfordras skall hänsyn tas till förvärvsinkomst i utflyttningslandet.
4. Bestämmelserna i denna artikel skall på motsvarande sätt gälla för den som, av annan anledning än flyttning, enligt bestämmelserna i avdelning II av denna konvention skall ha rätt till förmåner vid sjukdom eller

föräldraskap från ett annat nordiskt land än det vars lagstiftning han tidigare omfattats av.

Artikel 13

Den som är anställd för arbete i ett annat nordiskt land än det där han är bosatt äger vid sjukdom rätt till dagpenning från sysselsättningslandet så länge anställningen består, dock minst i 90 dagar. Därefter skall fortsatt dagpenning utgå från bosättningslandet, varvid bestämmelserna i artikel 12 äger tillämpning.

Artikel 14

1. Den som är bosatt i ett nordiskt land och äger rätt till vårdförmåner där skall, om han under vistelse i ett annat nordiskt land blir i behov av sjukvård, ernålla vårdförmåner från vistelselandet enligt dess lagstiftning. Uetsamma gäller den som utan att vara nordisk medborgare äger rätt till vårdförmåner i ett nordiskt land på grund av anställning ombord på fartyg som för ett nordiskt lands flagga.
2. Rätt till förmåner enligt denna artikel föreligger icke om avsikten med vistelsen i ett land kan antas vara att där ernålla vårdförmåner. Den som vistas i ett land av andra skäl än arbete eller studier äger rätt till vårdförmåner vid förlossning endast om det icke skäligen kunnat förutses att nedkomsten skulle inträffa under denna vistelse.
3. Rätt till förmåner enligt denna artikel föreligger icke efter den tidpunkt då den vårdades tillstånd tillåter resa till det land där han är bosatt. Fortsatta förmåner bör likväl utges när det med hänsyn till omständigheterna icke är rimligt att hänvisa den sjuke till vård i bosättningslandet.
4. Vid hemresa till bosättningslandet skall vistelselandet svara för den merkostnad som uppkommer genom att någon till följd av sitt sjukdomstillstånd måste använda dyrare färdmedel än han eljest skulle ha använt.

Artikel 15

Personer som enligt de i artikel 9 nämnda konventionerna ej skall omfattas av lagstiftningen i det land där de tjänstgör, skall ändå vara berättigade till vårdförmåner vid sjukdom och föräldraskap enligt lagstiftningen i tjänstgöringslandet. Avgifter skall ej uttas i tjänstgöringslandet.

Artikel 16

Bestämmelser i ett nordiskt lands lagstiftning om begränsning av utbetalningen av dagpenning till den som vistas utomlands äger ej tillämpning när den dagpenningberättigade vistas i annat nordiskt land.

Artikel 17

Om arbetsgivare i ett nordiskt land utger sjuk- eller föräldraskapslön till arbetstagare som för samma tid och på grund av samma inkomst uppbär dagpenning från annat nordiskt land, skall arbetsgivaren ha rätt att uppbära nämnda dagpenning i arbetstagarens ställe som om denna hade utgått från syssetsättningslandet.

Kapitel 2. Förmåner vid invaliditet, ålderdom och dödsfall

Grundpension

Artikel 18

1. Medborgare i ett nordiskt land är under tid, då han är bosatt i ett annat sådant land, under de förutsättningar som gäller för landets egna medborgare och på de villkor i övrigt som anges i denna artikel berättigad till grundpension från bosättningslandet.

2. I fall som avses i första stycket utgår grundpension :
- 1) såvitt gäller ålderspension, om den pensionssökande sedan minst tre år oavbrutet vistas i landet,
 - 2) såvitt gäller invalidpension, om den pensionssökande
 - a) sedan minst tre år oavbrutet vistas i landet eller
 - b) sedan minst ett år oavbrutet vistas i landet och därvid under en sammanhängande period av minst ett år utövat eller varit fysiskt och psykiskt i stånd att utföra normalt förvärvsarbete,
 - 3) såvitt gäller efterlevandepension,
 - a) om den efterlevande sedan minst tre år oavbrutet vistas i landet, eller
 - b) om den avlidne vid dödsfallet åtnjöt invalidpension från landet eller uppfyllde de krav som anges under 2 a eller b, allt under förutsättning att den efterlevande vid dödsfallet var bosatt i landet.
3. Åtnjuter någon invalidpension eller efterlevandepension enligt denna artikel, skall pensionen oavsett vistelsetidens längd ersättas av ålderspension vid uppnående av den i bosättningslandet gällande allmänna pensionsåldern.
4. Vid prövning huruvida kravet i andra stycket på viss tids oavbruten vistelse är uppfyllt bortses från tillfällig frånvaro. Som sådan frånvaro skall i vart fall anses frånvaro, som varje gång icke sträcker sig utöver fyra månader, eller vad avser kravet på ett års oavbruten vistelse, utöver en månad. Perioder av tillfällig frånvaro räknas icke som vistelsetid.

Artikel 19

1. Grundpension enligt artikel 13 utgår på grundval av den pensionsberättigades sammanlagda bosättnings tid i ett eller flera nordiska länder.

2. Uppgår bosättningstiden enligt första stycket till minst 40 år, utgår grundpension utan avkortning med hänsyn till bosättningstid. I annat fall utgår grundpension med minst en fyrtiondedel för varje bosättningsår. Vid beräkningen bortses från tid före fyllda 16 år och tid efter den i bosättningslandet gällande allmänna pensionsåldern. Börjar pension utgå innan den pensionsberättigade uppnår den allmänna pensionsåldern, tillgodoräknas även tid fram till tidpunkten för inträdet i pensionsåldern.
3. Efterlevandepension till make utgår med hänsyn till den avlidnes på motsvarande sätt beräknade bosättningstid, om denna är längre än den pensionsberättigades. Detsamma gäller ålderspension till efterlevande make som, om han ej hade uppnått pensionsåldern, skulle ha varit berättigad till efterlevandepension. Efterlevandepension till barn utgår utan avkortning med hänsyn till bosättningstidens längd.
4. Beräknas grundpension enligt ett nordiskt lands lagstiftning på grundval av bosättningstiden i landet skall för landets medborgare bosättningstid i annat nordiskt land räknas som bosättningstid i hemlandet.
5. Har en nordisk medborgare som uppbär grundpension från bosättningslandet samtidigt rätt till grundpension från ett annat nordiskt land enligt dess lagstiftning, utges pensionen från sistnämnda land endast med belopp varmed den överstiger pensionen från bosättningslandet. Vad nu sagts skall dock ej gälla om båda pensionerna beräknas endast på grundval av bosättningstid i landet och den bosättningstid som ligger till grund för beräkning av pensionen från bosättningslandet uppgår till mindre än 40 år.

Artikel 20

1. Flyttar en medborgare i ett nordiskt land från ett sådant land till ett annat och inträffar pensionsfall innan sådan tid förflutit att grundpension kan utgå från inflyttningslandet, skall pension utgå från det land, där tidsvillkoren för rätt till grundpension senast uppfyllts, som om han fortfarande var bosatt där. Vad nu sagts gäller under förutsättning att ansökan om pension inges inom tre år från det han lämnade sistnämnda land.

2. Flyttar en medborgare i nordiskt land som uppbär grundpension från ett sådant land därifrån till ett annat nordiskt land, behåller han rätten till grundpension från det land som utger pensionen.
3. Grundpension enligt första eller andra stycket utgår till dess den pensionsberättigade erhåller grundpension från inflyttningslandet eller har vistats där så lång tid att han uppfyller kraven på viss tids vistelse i landet för rätt till sådan grundpension varom fråga är, dock längst under tre år. För den som flyttar till sitt hemland upphör rätten till här avsedd pension i vart fall när han uppnår den i hemlandet gällande pensionsåldern.
4. Har någon enligt lagstiftningen i inflyttningslandet rätt till grundpension beräknad enbart på grundval av bosättnigstiden i det landet, skall denna pension icke hindra att pension utgår från utflyttningslandet enligt bestämmelserna i denna artikel. Pensionen från utflyttningslandet skall dock utges endast med det belopp varmed den överstiger sådan pension som nyss sägts.

Tilläggspension

Artikel 21

Försäkringsperioder som någon fullgjort enligt flera nordiska länders lagstiftningar om försäkring för tilläggspension skall, om det behövs för uppfyllande av villkor om rätt till tilläggspension från något av dessa länder, sammanläggas i den mån de ej belöper på samma tid.

Artikel 22

Tilläggspension får ej i annat fall än som anges i artikel 23 påverkas av att någon har rätt till tilläggspension även från annat nordiskt land.

Artikel 23

1. Är i mer än ett nordiskt land de villkor uppfyllda, som gäller för att beräkna tilläggspension på grundval även av antagande om försäkringsperioder som skulle ha fullgjorts om pensionsfallet icke hade inträffat, skall sådan beräkning göras endast i det land där den höjning av pensionen som följer av beräkningen blir störst.
2. Meddelas i något av länderna nytt eller ändrat beslut i det enskilda pensionsärendet, skall ånyo prövas från vilket land tilläggspension beräknad under antagande som sagts i första stycket skall utges.
3. Bestämmelserna i denna artikel skall ej gälla i fall då någon har tjänat in pensionsrätt i flera länder samtidigt för de två år som närmast föregått pensionsfallet.

Kapitel 3. Förmåner vid arbetsskada

Artikel 24

1. Rätt till förmåner vid arbetsskada får icke påverkas av att den förmånsberättigade är bosatt eller vistas i annat nordiskt land än det enligt vars lagstiftning skadan skall regleras jämlikt avdelning II av denna konvention.
2. Konventionens bestämmelser om rätt till vårdförmåner i bosättnings- eller vistelselandet skall gälla även vid arbetsskada.

Artikel 25

1. Om en förmån vid arbetssjukdom kan utgå enligt mer än ett nordiskt lands lagstiftning, utges förmånen endast enligt lagstiftningen i det land där, före den tidpunkt då arbetssjukdomen visade sig, sådan verksamhet som innebär fara för sjukdomen senast utövades.

2. Vid försämring av en arbetssjukdom som föranlett ersättning enligt ett nordiskt lands lagstiftning skall det landet även svara för försämringen, om denna icke är att hänföra till arbete i annat nordiskt land.

Kapitel 4. Förmåner vid arbetslöshet

Artikel 26

Närmare bestämmelser om rätt till förmåner vid arbetslöshet återfinns i överenskommelsen den 28 juni 1976 mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om bestämmelser för tillgodoräknande av kvalifikationsperioder m.m. i samband med rätt till ersättning för arbetslöshetsförsäkrade.

AVDELNING IV

Övriga bestämmelser

Artikel 27

De behöriga myndigheterna skall i samarbete utfärda de bestämmelser som fordras för att säkerställa en enhetlig nordisk tillämpning av denna konvention.

Artikel 28

Vid tillämpning av denna konvention skall myndigheter och inrättningar i erforderlig utsträckning bistå varandra. I varje nordiskt land skall finnas ett särskilt förbindelseorgan som utses av den behöriga myndigheten.

Artikel 29

1. Om någon hos en inrättning i ett nordiskt land ansöker om en förmån enligt ett annat nordiskt lands lagstiftning, skall inrättningen omedelbart översända ansökningshandlingen till behörig inrättning i vederbörande land. Ansökan skall anses ha gjorts där den dag då ansökningshandlingen ingavs i det förstnämnda landet.
2. Skall besvär eller annan handling än som avses i första stycket enligt lagstiftningen i ett nordiskt land inges inom viss tidrymd för att beaktas, skall handlingen anses ha inkommit i rätt tid om handlingen inom samma tidrymd har ingetts till en inrättning i ett annat nordiskt land. Denna inrättning skall omedelbart översända handlingen till den behöriga inrättningen.

Artikel 30

1. Har en inrättning i ett nordiskt land utgett en förmån under sådana omständigheter att återbetalningsskyldighet uppkommit, får vad för mycket utbetalats innehållas från förmån i annat nordiskt land, i den mån rättsreglerna i det landet så medger.
2. Har en inrättning i ett nordiskt land utgett en förmån provisoriskt i avvaktan på slutligt beslut och befinner förmånstagaren sedermera ej berättigad till förmånen eller berättigad till förmån med lägre belopp, får motsvarande förmån från annat nordiskt land för samma tid helt eller delvis innehållas. Detsamma gäller när en förmån utbetalats utan fakttagande av bestämmelserna i denna konvention eller när senare tillämpning av konventionen leder till att förmån i det förstnämnda landet icke borde ha utgått eller borde ha utgått med lägre belopp.
3. Belopp som innehållits med stöd av första eller andra stycket skall tillställas den inrättning som borde ha underlåtit att utge en förmån eller borde ha utgett en förmån med lägre belopp.

Artikel 31

1. En handling om rätt till underhållsbidrag, som har upprättats i ett nordiskt land, skall anses utgöra giltigt underlag för bidragsförskott även i annat nordiskt land. Utgör handlingen ej beslut av domstol eller annan offentlig myndighet, skall handlingen vara försedd med bevis att den kan ligga till grund för indrivning hos den bidragsskyldige i det land där den har upprättats.
2. Bidragsförskott får innehållas i den mån bidragsförskott har utgått från annat nordiskt land för samma tid.

Artikel 32

Ett nordiskt land som stadigvarande bereder en medborgare i annat nordiskt land hans huvudsakliga försörjning eller annan social omvårdnad får icke på grund härav påfordra att denne mottas i hemlandet om hans familjeförhållanden, anknytning till bosättningslandet eller omständigheterna i övrigt talar för att han bör få stanna där, och i vart fall icke om han sedan minst fem år är bosatt i landet.

Artikel 33

Denna konvention kan ej åberopas för rätt till utbetaling av grundpension till någon som icke är bosatt i nordiskt land. Konventionen kan ej heller åberopas för rätt till intjänande av rättigheter utanför de nordiska länderna.

Artikel 34

1. Denna konvention gäller icke i fråga om förmåner och avgifter för tid före dess ikraftträdande.

2. Vid bestämmande av rätt till förmåner på grund av denna konvention skall även försäkrings-, sysselsättnings- och bosättningsperioder före konventionens ikraftträdande beaktas.
3. Artikel 23 i denna konvention tillämpas jämväl i fråga om pension som vid konventionens ikraftträdande utgår med tillämpning av artikel 5 b) i konventionen den 15 september 1955.

Artikel 35

Denna konvention skall icke medföra nedsättning av förmånsbelopp som utgår vid konventionens ikraftträdande.

Artikel 36

1. Önskar ett land uppsäga konventionen skall skriftligt meddelande härom tillställas det danska utrikesministeriet som har att underrätta de övriga nordiska ländernas regeringar härom.
2. Uppsägningen gäller endast det land som verkställt densamma och äger giltighet från och med ingången av det kalenderår som inträffar minst sex månader från det det danska utrikesministeriet mottagit meddelande om uppsägningen.
3. Uppsägs konventionen skall rättigheter som förvärvats på grund av konventionen alltså bestå.

Artikel 37

1. Denna konvention skall ratificeras och ratifikationshandlingarna deponeras hos det danska utrikesministeriet.
2. Konventionen träder i kraft första dagen i den månad som infaller två hela kalendermånader efter den dag, då samtliga länders ratifikationsinstrument deponerats.

Artikel 38

När denna konvention träder i kraft upphör konventionen den 15 september 1955 mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om social trygghet med därtill senare gjorda ändringar och tillägg att gälla liksom överenskommelsen den 6 februari 1975 mellan nämnda länder om förmåner vid sjukdom, havandeskap och barnsörd.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill befullmäktigade ombud, undertecknat denna överenskommelse.

SOM SKEDDE I KÖPENHAMN DEN 5. MARS 1981 i ett exemplar på svenska, danska, finska, isländska och norska språken, vilka samtliga texter har lika vitsord.

BILAGA

TILL KONVENTIONEN MELLAN SVERIGE, DANMARK, FINLAND, ISLAND OCH NORGE OM
SOCIAL TRYGGHETBestämmelser rörande tillämpning av nationell lagstiftning

A. DANMARK

1. Till artikel 6

Rätten till vårdförmåner i Danmark vid sjukdom eller födsel för den som är bosatt i Danmark påverkas ej av bestämmelserna i artikel 6, andra och tredje styckena.

2. Till artikel 14

Begravningshjälp enligt lagen om offentlig sjukförsäkring omfattas ej. av bestämmelserna om vårdförmåner vid sjukdom.

3. Till artikel 13

När villkoren för att erhålla efterlevandepension enligt artikel 13, andra stycket 3 b, är uppfyllda skall bosättnings tid i annat nordiskt land jämföras med bosättnings tid i Danmark vid avgörande av om villkoret på minst ett års bosättning i Danmark efter uppnående av den nedre åldersgränsen för intjänande av rätt till pension på grund av bosättnings tid är uppfyllt. Denna bestämmelse äger motsvarande tillämpning på danska medborgare.

4. Till artikel 19

- a) Medborgare i de andra nordiska länderna skall ha rätt till full dansk ålderspension enligt bestämmelsen i folkpensionslagen om rätt till full pension för den som varit bosatt i Danmark minst tio år inom de åldersgränser som gäller för intjänande av rätt till pension på grund av bosättnings tid, varav minst fem år omedelbart före den normala pensions-

åldern. Bosättningstid i övriga nordiska länder medräknas ej när det gäller att avgöra om full pension kan utges enligt nämnda bestämmelse.

- b) Vid tillämpningen av artikel 19 andra stycket tredje punkten medräknas, för beräkning av pension till en person som enligt konventionen skall ha pension från Danmark, bosättningstid i de nordiska länderna efter uppnående av den nedre åldersgränsen i dansk pensionslagstiftning för intjänande av rätt till pension på grund av bosättningstid.
- c) Bestämmelserna i artikel 19 tredje stycket äger motsvarande tillämpning på invalidpension enligt den danska lagen om invalidpension m.m. på de villkor som anges i denna lag.
- d) Vid beräkningen av änkepension, invalidpension och ålderspension enligt dansk lagstiftning till den, vars make avlidit, på grundval av den avlidne makens bosättningstid i de nordiska länderna skall villkoren här för enligt invalidpensionslagen, änkepensionslagen och folkpensionslagen vara uppfyllda. Vid beräkning av bosättningstid från den tidpunkt, då pensionen börjar utgå, och fram till den i bosättningslandet gällande pensionsåldern läggs den efterlevande makens ålder vid pensionsfallet till grund.

5. TILL artikel 20

- a) Nordisk medborgare som är bosatt i ett annat nordiskt land än Danmark kan icke enligt artikel 20 första stycket erhålla dansk förtida ålderspension genom dispens från åldersvillkoren på grund av arbetslöshet eller liknande bristande möjlighet till sysselsättning.
- b) För ensamstående kvinna som fyllt 52 år utgår ålderspension från Danmark enligt artikel 20 andra stycket utöver 3-årsfristen från flyttningen enligt artikelns tredje stycke så länge pensionstagaren icke har uppnått den allmänna pensionsåldern i bosättningslandet.
- c) För personer som på grund av dispens från åldersvillkoren erhåller förtida ålderspension från Danmark efter flyttning till ett annat nordiskt land före den 1 januari 1978, utges pensionen utöver 3-årsfristen från flyttningen enligt artikel 20 tredje stycket så länge pensionstagaren icke har uppnått den allmänna pensionsåldern i bosättningslandet.

6. Till artikel 21

Vid tillämpningen av artikel 21 skall medlemmar av arbetsmarknadens tilläggspension för vilka under ett kalenderår inbetalats det antal bidrag som erfordras för att uppnå full anciennitet anses ha fullgjort en försäkringsperiod på ett helt år. Medlemmar för vilka inbetalats ett mindre antal bidrag anses ha fullgjort en försäkringsperiod på så stor del av ett år som svarar mot förhållandet mellan antalet inbetalda bidrag och det antal som erfordras för att uppnå full anciennitet.

B. FINLAND

1. Till artikel 5

Vid fastställande av rätt till moderskapspenning enligt lagstiftningen i Finland skall beaktas jämväl dagpenning som enligt lagstiftningen i annat nordiskt land på grund av samma föräldraskap utgår till den andra av föräldrarna.

2. Till artiklarna 13-20

- a) Vid beviljande av folkpension åt den som är bosatt i annat nordiskt land än Finland skall pensionen och därtill anslutna tillägg beräknas efter de regler som gäller pensionstagare bosatt i kommun tillhörande den billigaste av de i 27 § folkpensionslagen avsedda kommungrupperna.
- b) Vid fastställande av rätt till bostadsbidrag enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare skall endast boendekostnader i Finland tagas i betraktande.
- c) I 20 och 22 c §§ folkpensionslagen avsedd arbetslöshetspension skall vid tillämpning av artikel 18 betraktas som invalidpension.
- d) Bestämmelserna i artikel 20 äger ej tillämpning på i 20 och 22 §§ folkpensionslagen avsedd arbetslöshetspension.

3. Till artikel 21

Vid tillämpning av artikel 21 skall den som varit försäkrad enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden tillgodoräknas en försäkringsperiod om en månad för varje sådan kalendermånad för vilken avgift till arbetspensionskassan inbetalats för honom.

C. ISLAND

1. Till artiklarna 18-20

När den i artikel 18 andra stycket angivna vistelsetiden gått till ända skall vid bestämmande av försäkringstid i Island bosättningsstid i annat nordiskt land likställas med bosättningsstid där. Detta gäller vare sig den som bosätter sig i Island är isländsk medborgare eller medborgare i annat nordiskt land. För isländska medborgare som bosätter sig i Island skall, när de har uppnått den gällande pensionsåldern, bosättningsstid i annat nordiskt land jämföras med bosättningsstid i Island utan att kravet på sådan minsta bosättningsstid som avses i artikel 18 andra stycket är uppfyllt.

1

2. Till artikel 19

Vid tillämpningen av artikel 19 skall barnstillägg till ålders- och invalidpensionärer enligt reglerna i den isländska folkförsäkringslagens artikel 14 utges med oavkortat belopp oavsett bosättningstidens längd.

3. Till artikel 21

Vid tillämpningen av artikel 21 skall medlemmar av isländska pensionskassor som inrättats enligt lag eller erkänts av finansministeriet anses ha fullgjort en försäkringsperiod på ett helt år under förutsättning att det för dem under ett kalenderår inbetalats bidrag som uppgår till minst 10 procent av 6 månadslöner enligt den lönetariff som tillämpas för arbetslöshetsförsäkringens dagpenningssatser.

4. Till artikel 22

Vid beräkning av pension enligt lagen om pension till äldre skall tilläggs-pension från annat nordiskt land avräknas på samma sätt som pension från isländsk pensionskassa.

D. NORGE

1. Till artikel 5

Vid fastställande av en förälders rätt till födelsepenning enligt norsk lagstiftning skall hänsyn tas till dagpenning som utgår till den andre av föräldrarna enligt ett annat nordiskt lands lagstiftning.

2. Till artikel 6

Oavsett bestämmelserna i artikel 6 skall medborgare i Danmark, Finland, Island och Sverige som är anställda på norskt fartyg i utrikes fart endast omfattas av lagen om pensionsförsäkring för sjömän om de faktiskt är bosatta i Norge.

3. Till artikel 10

Bestämmelsen i lagen om folketrygd om att arbetsgivaravgift skall erläggas för ersättning till utländsk medborgare för arbete utfört i utlandet endast om denne är bosatt i Norge eller anställd på norskt fartyg i utrikes fart gäller inte vid tillämpning av artiklarna 7 och 8.

4. Till artiklarna 12-17

Bestämmelserna i artiklarna 12-17 gäller ej för förmåner till ogifta, skilda eller hemskilda föräldrar enligt kapitel 12 lagen om folketrygd.

5. Till artiklarna 18-20

När den i artikel 18 andra stycket angivna bosättnings tiden gått till ända skall vid bestämmande av försäkringstid i Norge bosättnings tid i annat nordiskt land jämföras med bosättnings tid i Norge. Detta gäller såväl för norska medborgare som bosätter sig i Norge som för medborgare i annat nordiskt land. För norska medborgare som bosätter sig i Norge skall, när de har uppnått den gällande pensionsåldern, bosättnings tid i annat nordiskt land jämföras med bosättnings tid i Norge utan att kravet på sådan minsta bosättnings tid som avses i artikel 18 andra stycket är uppfyllt.

6. Till artikel 19

- a) Följande förmåner för folketrygden skall utgå med oavkortat belopp oavsett bosättnings tidens längd.
1. Barntillägg till pension från folketrygden.
 2. Grundstöd enligt lagen om folketrygd § 8-2, första stycket a).
 3. Hjälpstöd enligt lagen om folketrygd § 8-2, första stycket b).
 4. Bidrag till barntillsyn enligt lagen om folketrygd § 10-2.
- b) Vid tillämpning av artikel 19 andra stycket skall som bosättnings tid också medräknas kalenderår varunder vederbörande fyller 67, 68 eller 69 år och har intjänat pensionspoäng.
- c) Barnpension som utges till det första barnet när båda föräldrarna har avlidit och som utgår med samma belopp som efterlevandepension till den av föräldrarna som i förekommande fall skulle ha fått störst sådan pension beräknas enligt reglerna i artikel 19 första stycket jämfört med andra-fjärde styckena.

7. Till artikel 20

- a) Kompensationstillägg till förmåner från folketrygden enligt lag den 19 december 1969 utbetalas endast till personer som är bosatta i Norge.

- b) Grundstöd, hjälpstöd och bidrag till barntillsyn utges till nordisk medborgare som är bosatt i annat nordiskt land än Norge endast i den utsträckning som följer av norsk lagstiftning.

8. Till artiklarna 21-23

Vad avser rätt till tilläggspension för nordisk medborgare skall vistelse eller bosättning i annat nordiskt land jämföras med vistelse eller bosättning i Norge.

E. SVERIGE

1. Till artikel 5

Vid fastställande av förälders rätt till föräldrapenning enligt svensk lagstiftning skall dagpenning i anledning av föräldraskap enligt annat nordiskt lands lagstiftning avräknas på samma sätt som föräldrapenning som utgår till den andra av föräldrarna.

2. Till artikel 6

- a) Den som enligt bestämmelserna i artikel 6 andra stycket skall omfattas av svensk lagstiftning om föräldrapenning på grund av anställning på svenskt fartyg skall äga uppbära föräldrapenning även för barn som är bosatt i annat nordiskt land än Sverige.
- b) Den rätt till sjukvårdsförmåner som tillkommer någon på grund av inskrivning i svenskt sjömansregister påverkas ej av bestämmelserna i artikel 6.

3. Till artikel 7

Den som enligt bestämmelserna i artikel 7 skall omfattas av svensk lagstiftning om föräldrapenning utan att vara bosatt i Sverige skall äga uppbära sådan även för barn som är bosatt i samma land som den försäkrade personen i fråga.

4. Till artikel 12

Föräldrapenning enligt svensk lagstiftning som ej överstiger garantinivån skall utgå om den inflyttade omedelbart före barnets födelse eller den beräknade tidpunkten för denna varit tillförsäkrad vårdförmåner i de nordiska länderna under sammanlagt minst 180 dagar.

5. Till artikel 15

Vårdförmåner enligt artikel 15 skall för svensk del utges till alla personer som ej omfattas av den svenska sjukförsäkringen på grund av deras anknytning till nordiskt lands ambassad eller konsulat i Sverige.

6. Till artikel 18

Förtidspension enligt svensk lagstiftning skall vid tillämpning av artikel 18 betraktas som invalidpension.

7. Till artikel 19

- a) Bestämmelserna i artikel 19 tillämpas ej i fråga om nordisk medborgare som är bosatt i Sverige och som uppfyller svensk lagstiftnings krav för rätt till svensk folkpension.
- b) Barntillägg till folkpension, vårdbidrag samt handikappersättning, som ej utgår som tillägg till folkpension, utgår med oavkortat belopp oavsett bosättningstid.

8. Till artikel 20

Till nordisk medborgare som är bosatt i annat nordiskt land än Sverige kan icke med åberopande av artikel 20 utbetalas ålderspension för tid före den i Sverige gällande allmänna pensionsåldern, vårdbidrag eller sådan handikappersättning som inte utgår som tillägg till en folkpension.

9. Till artikel 21

Artikel 21 äger icke tillämpning på sjömanspension enligt svensk lagstiftning.

For DANMARK:

sign. Lise Østergaard

For FINLAND:

sign. Katri-Helena Eskelinen

For ISLAND:

sign. Svavari Gestssyni

For NORGE:

sign. Arne Nilsen

For SVERIGE:

sign. Karin Söder

Pour copie conforme:
Copenhague, le 19. 3. 1991

Klaus Külsen
KLAUS KÜLSEN

Chef des Archives
au Ministère des Affaires Étrangères

